

שאלה מס' 1 :

הנלקט שגרים דגן הפרת חובה הדפנה

ש. הכנסה - פיזי של 50,000 ש"ח עבור הסגרה דמונטין - פיזי הוא למעשה עסקה כפויה, ויש לבחון מהי המטרה שלפניה ניתן הפיזי; מכיוון שהפיזי ניתן עבור פלג דמונטין שהוא (כס הון) - (88+88) נכס אשר מפיק פירות והוא "נכס צומח" של המפעל. לז הפיזי הוא תקופת הונ. סיווג הדמונטין כנכס הון עולה בכמה למ מחממני אלוהי אשר מדגלים דגן נכס הון לנכס פירותי :

ס.ד הנכס - דמונטין ע"פ טיבו וטעמו הוא חנו, תדירות - המפעל אינו מוציא את הדמונטין שלו בתדירות גבוהה, דלסקה הכפורה מסוג זה לא היו ארלון, מקצועיות, פמלות השקחה וכ"ל - אשר כולם יאידים על פיתחיות. הכנסה זו תמוסה דלת שתמומש ע"פ סיקרון המיומש למק המפורש דפסה גפוס מרבל, מרלס קולת הכסף ההכנסה מומשה, ולכן תמוסה דלוהה שנה.

; הפיזי שניתן לא היה רק עבור הפלגה דמונטין,

חלק ממנו ניתן גם עבור ^{הנלקט} מלגטל החובה ע"י החברה - יש לבחון האם החובה הוא נכס הון של החברה - הנלקט שלפניה מאוחזי גיטול החובה הוא אולדן לקוחות (שהרי זו היתה מטרת החתימה); לקוחות פוטנציאליים יכולים להיות מסווגים כנכס הוני - משום שכל לקוח אשר קנה מלגטל נרות מנכ הכנסה, או כנכס פירותי - מלגטל אשר מתחלף והמפעל מתחיל בתדירות גבוהה, בואל לארלן ולשמו - מספר לקוחות דולוק מקצועי. סיווג הוני ישויר את הפיזי כולו כהוני - ושלל הדימוי נפונה לעיל. דאם חלק מן הפיזי הוא פירותי, יש לבחון את שיטת הדיווח, שלונה דרוה לאור פסב קלוצה השומרים (אן חוז דיווח - אולס לפ סמירה דתנאים מסוימים. מכיוון שקיים מלגטל דסק, אחד הדבחנים מתקים המפעל צריך לדווח קשיטה המצטגה - ואם כז הוא, הרי שהמיוסוי יהיה על שמהלטה הלכוח המשפטית להכנסה - כלוה, מאל פסהב. [אז, שיטת הדיווח היא שיטת הממונים - הדימוי יהיה דלת קלוצה הפיזי דפול].

פ. פרסומת עבור המפעל של יאיר - מדובר למעשה דסקת תלפין; עסקה I: יאיר נותן כסף עבור פרסומת. עסקה II: יאיר מקבל פיזי כסף על נלקט שגרים על [יאיר ^{הכנסה} ^{הכנסה} ^{הכנסה} עליו האתר]. את העסקה השניה - פיזי עבור הנלקט ניתחתי לעיל, ויש להניח שאם דלג האתר עלו הו מפסומס אל יאיר, סכום הפיזי דפ"א היה גבוה יותר. העסקה ה - I - צריכה למעשה להחזק כהוצאת פרסום של יאיר. הוצאה זו היא ^{פיזי} לציור הכנסה - יאיר מפרסם את מפל הנחת שלו, לצרכים מסחריים, ולכן ההוצאה תהי דניכו לפי ע"ד. האם ההוצאה פירותית או הונית? שואה זו נבחנת בהתון ההשקחה מול השימוש הלקיים (פסב שחבון). מכיוון שמדובר דפרסומת שתמשך שנתיים, צמחה שמדובר דהוצאה הונית אשר גאה עשפר את החון הקיים - מעלל התקוחות. השואה שיש לבון דה היא האם החון הקיים הוא מעלל התקוחות לפני הנלקט שלמנו דלג האתר, או לאחריו. זו שואה המקלוחה למצב של הוצאה על נכס שהתקלקל. אם ואיר שהחון הוא התקוחות לפני התקלקל - מדובר דהוצאה

(ספר דנו צדק).

אשר שומרת ה הקיים - משום שהפרסומת חוזרת את מה התקוות לאדו. אך אם ההון
הוא מה התקוות אשר קיימים לאחר

הולך גיוס לקוחות נוסף יהיה השלמת הקיים. נדמה לי שדוקר יש לבחון האם המהלך יאריך
חיים כמבצעת הפרסומת. אתר משהיה מאריך עליו הולך.

לסיווג ההוצאה כהוגנת היא שמטע הפרסומת הוא שלנתיים - זמן שהוא ארוך טווח. (ספר סיבס + עקד).
סיווג ההוצאה כהוגנת מאפשר ניכוי לפי 21 קבוצת בהתקיים 3 תנאים: האם הם מתקיימים כאלו?

(א) הנכס (המפעל) בקלות הנישום - יאיר, (ב) המהלך משמש לייצור הכנסה, וכן גם הפרסומת - אשר משמשת
דמיון התק של הנישום לייצור הכנסה (ספר חדרת חשמה) (ג) הפחת על הוצאות הסכום אלו מאחר

דמקלט מס הכנסה (פחת), אצל אם נראה הוצאות הפרסום הביטה של מוניטין * ניתן יהיה
למצוא פחת על נכס זה דמקלט מס הכנסה (ספר חדרת חשמה). קשה לומר שאין תכש מוניטין,

משום שהוא יוצר אומץ מחדש קבוצה. לכן, בהתאם לספר נבדא וס 21 לא יהיה ניתן לפחת את ההוצאות
אם הן סווגו כהוגנות. אם הסיווג יהיה פירוטי (ההוצאות דאן לטמור אל הקיים), הדימוי יקלף

דהתאם לשיטת הדיווח * זיש להניח שלפי השיטה המפסקית, ^{וצדקן החקילה} דל שנה - הוצאות הסכום יפיקו הכנסה
לאורה הטעה [ספר עקדן זכרון קהל הצרכנים צדק] - וההוצאות יוכרו לזיש הטעה המושגת

וד - 50% הטעה הטעה. שיטת המלומדים כנראה תחת ^{לפי} דלל ההוצאה כפר כטעה
המושגת [משום שלדסקית החלפין "הכסף" שלכאורה שילם/דאזילא יאיר היה בלתי ניתנת הולך/

המדינה/ הסכח הפלטה - שקרו כולם דטעה הטעונה].

ד. הסכח - הפקדת כספי הפיצויים דחשבון הפולרי - אופי ההסכח יקלד לפי אופי הרווח שהיה מתקבל דאז
אלפן. הטענה היא האם מדובר ^{הסכח} אקטיבי - הנולד כמבצעת מפעלות הסכח (ס 21) אל

שמדובר בהסכח פאסיבי - הנולד מהפסי שטר (ס 21). [דעה שההסכח הוא פירוטי - משום שהוא
נד - מתשואה המופקת מהון, ולכן ממכירת ההון עצמו]. כדי לפרט למה מדובר בהסכח פאסיבי יש

להפיל את מחטת אלוהי - כשהפלט צריך להיות אל מחטת אלוהי הפעילות * לאור התקלף בספר
קריית יהודית ופלוסוס - נדמה שהתקלה הוגנת מסוג זה אינה תבייה לדסקו של יאיר, הוא אינו מקבל

דה, וכן לא ארזן אלוהי דאלון מיוחד. משכח, נדמה ^{ההסכח} הוא פאסיבי ומקורה דהפריט.
טעה - לפי ס 21(4). מאידך, אם נראה דפעילותו ההשקלית פלולה שהיא כדורה דסקן - נאכג

לראות דה פסיביות אקטיבית, וההסכח - מקווח דס 21(ח) [דהשלכה היא דעקר שהסכח מסכח ניתן לקלף].
ספר קי. ד. ז. וספר פלטה דחתיים את שאלות הכריכות, וספר פלטה תקדח צ קריטריונים לפיהם

נראה פעילות כדורה לדסק, אחרון אלוהי אל נסיבות המקרה (ו) מקור ההון דהכנסה של הסכח (הפיו) *
אך לא דהכנסה העיקרית של הסכח. (ב) ההון המושקע קשור דהתחיילות/ דפעילות הולך - משום שמה

נודע לתיקון נאלי המוניטין ואיבוד חמימת החוצה עם החברה. (ב) משך ההשקעה אינו ארוך - אינו פוגע
באם הסכום טרם תום השנה. מקרה זה נראה לי גדולי - רק משום שההשקעה אינה נולדת מההכנסות
הזיקיות של היסק, אלא מכיוון שהשקעה הסכום שנותר כוונה לפאקטים עסקיים - הייתי מברכה
לפי פס"ד קי. ג' ע"ש שמדובר זכריכות, וההפסד - מקומו דסק - ע"פ ס' 270). שאלת העיני:
מכיוון שמדובר בהפסד -

לפי מחסיס אלו. הנפקות היא לענין הקיצוץ - ע"פ ס' 28 (א) + (ג) יהיה ניתן לקצוץ רק הפסדים
מסק אלו מחשבת יב, ולכן רק אם ההכרעה תהיה שהמקור של ההפסד הוא זמנאות לסקית יהיה
ניתן לקצוץ כנגד רווחים אחרים דאלוה שנה [ס' 28 (א)] אלו כנגד רווחים מסק/משאל י"א רווחות
אלו הנוסח בדורה לאורך קלניס הדאל [ס' 28 (ד)]. אם ההכרעה היא שמקור ההפסד דהפריטי של
(ס' 28 (א)) ללא יהיה ניתן לקצוץ.

3. הוצאה למטרות יחפנית - מדובר בהוצאה לצורך ייצור הכנסה שאינה הוצאה פטויה, שכן שפור מבטית תורה
שמ"כ- הפעל הוא ענין מסחרי-דסק, ולכן הוא תוכר כניכוי לצורך מס ע"פ ס' 17. יש לדחות האם ההוצאה
פירונית אלו הונית, ומאחר והמטרה היא שיפור הפעמית, ע"פ מחנן ההשקעה ניתן לראות כן הוצאה
הונית (פס"ד שחפ"ן); אלא אם נלכד שמטרה היא תיקון נאלי המוניטין הרי שמדובר דו כשמירה
אל הון שיהיה קיים - המוניטין - שהיא הוצאה פירונית. [הדיון דהרחה (לשם אצל) - דגני התאווה
דארי האניטרט]. ע"פ השלכה ל"א ^{ההכרה} ההכרה - הוצאה פירונית תוכר דאלוה שלך, והוצאה הונית

רק קצת המכירה (משום שיצירת מוניטין) אלו הוצאות פסוס אין מוכרח דתקולה עם הכנסה) ציון
ה- מחנן הלוואה לעניינים - יש לקחת דחשכון שני מצדדים; (1) ההלוואה אינה הופכת למענק
דאצד כלה, ואין מפיק הכנסה ממחנן הלוואה דדמות ריבית והצמדה (2) חתם אל חמה של מכירת תחום
ההפסד למשך שנתיים לעברה. (3) הכנסה ממחנן ההלוואה - הפיון שיש לקיים הוא האם מדובר
בהכנסה פאסיבית/אקטיווית. פאסיבית - מקורה דהון והוא דדמות ריבית והפריט הצמדה, ע"פ
ס' 270 - אלו אקטיווית - מקורה דסק, והוא ע"פ ס' 270). המדחנים הם מחנן אולמור דס
דגס אל מחנן הארזון - מחננים אלו מכילים לעצמם הפאסיבית, משום שיאיה אין מעניק

הלוואה דאופן תדיר, הוא אינו מארזן אלא ההלוואה אלו מקדוהי דה אכ" [דיון דהחטה דענין ההשקעה
מצד שני, דס כן ניתן לראות לכריכות של היסק/ההלוואה דפדלות העסקית - מקור
ההלוואה דהכנסה (לכו דקריית) של המפא, הון קשור בפדלות היסק, משך ההלוואה ארוך יחסית - לכן היא
מכילה שמדובר דהכנסה פאסיבית ע"פ ס' 270). הכנסה כלו תמסה דלת האמוש, כלומר,
ע"פ פס"ד פפוס מרכז - קשט וקאל מספקת שהרווח ישאר רווח ולאו ירב. אם דההנהה
סקיית ודאלו כלו, והדואו הוא ע"פ השטה המצמדה; הפרטי. ההצמדה - דהמאס לפפוס מרכז

דארי האניטרט
משום שיצירת מוניטין
ההכרה
ההכרה
ההכרה

מאוס רק אם; א. הדיווח הוא דגימה המצטרף. ב. קיימת ודאות לגובה למשאק חיצונית. ג. הדוחים למיניז וניין
לממשל. לענין הריבית - אם גרוס מרכז יתפרש כהלכה חפשה אשר לזכרה אל רבן אלקטיוניק
- הדין הוא זהה להפירי, אך אם גרוס מרכז מתפרש כן להפירי שאר - אלא אין צורך
לתנאי המיניז - והריבית תמוסה כמידיה ויש ודאות לזכר. אם הדיווח הוא לפי שיטת הממונים -
המיסוי יהיה דגת הפדיון לזכר. * (המשק החתומית הפד).

הוצאות הממשל - אם ההוצאות הן לצורך הכנסה לזכר נבחר שמאגר ההוצאה מוגדרת אשר חלקה גאה להמך אל
המוניטן של המסך של איור שימיש להרוויח, וחלקה גאה להמך אל שמו הטוב וחיובו של איור גבשו (שהרי
הוא הנמצא). הוצאות מוגדרות לא ניתן לנכות (פסד דן לזכר, פסד שמלף), וספק אם המבחן של "זיקר"
"פסד" או הרדיון לפסד אה שני הזרמים 'צ'ח - משום שמאגר ההוצאות כרוכות מאוד. לפי פסד וזה מחזור
מספק למקרה דומה - לא הזכרו הוצאותיו של הנישום דגל כז. [אם יהיה לי מקום נוסף אנסה לפתח עוד].

שאלה מס' 2: א. אם גל המסך יחליט לקנות את השלס, ההוצאה (שההנחה היא שהיא לצורך
ייצור הכנסה ומותרת דניכו לפי פס' 4) היא ^{למטרות} חובתית. הוצאה חובתית של אינה מוכרת בתקנה אם
הכנסה (פחה) אינה מפותחת והיא תוכר לגמ' המכירה (פסד 97א). לכן - לאורך 3
שנים, 67 המכירה, אלא המסך לא תוכר הוצאה, אלא גלת המכירה יוכר לו הפסד (הוצאה)
של 15,000 ש"ח [(0 - 20,000) - 5000]. אם גל המסך יחליט לשכור את השלס למשך
שלוש שנים, יש להניח שאם השכרה ל- 4 שנים היא 20,000, כל שנה שכירות תגלה 5000
ש"ח. הוצאה כזו, שאינה רכישה, היא הוצאה פירוטית - שוטפת, וההכרה דה חלשה דגל שנה
(דהנחה שבמי השכירות משולמים כל שנה דגדור אלוהה שנה). דמנד כזה, כל שנה תוכר
הוצאה של 5000 ש"ח. מאחר שפס נבחרה הוא עם נחסך, ומאחר ונישום תמיד יבדיל
למחרת הכנסות ולקדויה הוצאות לגלל הערך הכללי של המן, הנישום יבדיל את האוצרה
השניה של השכירות דה הוצאות מוכרות לו כל שנה ודחו אינו צורך לפתחן 3 שנים
לפס כז. ג. קריטריון * העילות - יעילות היא אחד הקריטריונים לנייתוח של מפריות
אם. יעילות נמדדת לפי מידת התשלמה של מפריות המס אל המעגלה הפרטית. ההנחה היא
שהתועלה טלפית, דגלום לכו מס, מודל ליעילות הגדולה יותר (מחוק ההנחה שלפס לזשה מה שבחי
סוד ומשלם לו). שיקולים שונים וקריטריונים שיקול מס - מניין אלוהה ליעילות דגל מס שנים
אם ההתנהלות העלתה. אם ניתן לשללן גמ' אצד מפרד לפרט לזכר של נכס אשר לפס
אלו, הרי ששיקולי המס (כפי שתארתי לעיל) ממנים העברה טלפית לו, ודגל פגזים ליעילות.

* שכתתי: 2) מצד דג המלוחה הפכת לזכר - מאגר דמשלם דגור שירות של הפכה. הוצאה זו היא לזכר
הכנסה, והיא פירוטית. מאגר דהוצאה שוטפת שתמוסה דהמלס לשיטת הדיווח (ממונים -
גלת ההוצאה לזכר, מצטרפת - דגל שנה דגור השירותים של אלוהה שנה).